

חוק העברת אסירים לארצותיהם (תיקון), התש"ס-1999*

- תיקון שם החוק 1. חוק העברת אסירים לארצותיהם, התשנ"ז-1996¹ (להלן – החוק העיקרי). ייקרא "חוק גנשiat עונש מססר במדינת אזרחותו של האסיר, התשנ"ז-1996".²
- הוספה סעיף 6 2. אחורי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- בית משפט 6א. בית המשפט המוסמך לדון בבקשתו לפי חוק זה הוא בית המשפט מוסמך מהחווי בירושלים.³
- תיקון סעיף 10 3. בסעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט מהחווי" יבוא "בית המשפט";
 (2) אחורי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) בצו כאמור בסעיף קטן (א) רשיי בית המשפט לקצר את תקופת המאסר של הנירון לשאת בישראל, ולהעמידה על תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדין העונשין של ישראל לעבירה שבשלה הוטל העונש, ובלבך שניתן לעשות כן לפי הסכם שבין מדינת ישראל לבין המדרינה שכבה הוטל העונש."
 (3) בסעיף קטן (ב), במקום "בית משפט מהחווי" יבוא "בית המשפט".
- תיקון סעיף 11 4. בסעיף 11(ב) לחוק העיקרי, אחורי "חוק העונשין, התשל"ז-1977"² יבוא "(להלן – חוק העונשין)".
- הוספה חלק ג' 5. אחורי חלק ג' בחוק העיקרי יבוא:
- "חלק ג' – גנשiat עונש מססר בישראל על פי פסק חוץ"
- הגדרות 14א. לעניין חלק זה –
 "הנירון" – מי שנידון לעונש מססר בפסק חוץ;
 "פסק חוץ" – פסק דין תלות שניית בהליך פלילי מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 10 לחוק העונשין, ואין נפקא מינה אם ניתן לערער על פסק הדין או לשנותו בדרך אחרת.
- בקשת היועץ 14ב. (א) בקשה היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט לפי סעיף 10 לחוק למסלה לחוק העונשין בדבר ביצוע מיידי ובדבר תקופת העונש:
- את אלה:
 (1) העתק מאושר של פסק החוץ;
 (2) אישור בכתב מהרשות המוסמכת בתמורתה שבמדינה שבה ניתן פסק החוץ, בדבר היות העונש בר ביצוע מיידי ובדבר תקופת העונש שייש לבצע בישראל.
- (ב) לעניין זה, "הרשות המוסמכת" – הרשות שנקבעה באותה מדינה כרשות מוסמכת לעניין הגשת בקשה לבקשת ביצוע פסק דין במדינה אחרת ושהורעה על כך נמסרה לשור המשפטים.
-
- * נתתקבל בכנסת ביום כי בכללו התש"ס (6 בדצמבר 1999); הצעת החוק ורכבי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2699, מיום י"א באדר התשנ"ח (9 במרס 1998), עמ' 288.
¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 6.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

14ג. (א) מצע היועץ המשפטי לממשלה, או מי שהוסמך על ידו לעניין זהה, כי נתקיימו, לבארה, התנאים להגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשיין הוא בטרם הגשת הבקשה, לבקש מבית המשפט להורות על מעצרו של הנידון, אם סבר כי המעצר דרוש כדי להבטיח את ביצוע העונש.

(ב) ראה בית המשפט כי קיים יסוד להנימין כי ניתן יהיה להורות על ביצוע עונש מאסר בישראל לפי סעיף 10 לחוק העונשין, רשיין הוא לצוות על מעצרו של הנידון, ורשאי הוא לעשות כן אף שלא בנוכחותו; בית המשפט רשאי, בהתחשב בהתחייבותו היבקטלאומית של מדינת ישראל, לשחרר את העצור בעורבה בתנאים שיבטיחו את ביצוע העונש בישראל.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), סבר היועץ המשפטי לממשלה שיש צורך לעצור את הנידון בעלי דיחוי ושאין שהוא לפניו בבית המשפט, רשיין הוא לצוות בכתב על מעצרו; היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן זה לפיקטיב המדינה או לפיקטיב מחוז.

(ד) מי שנעצר לפי צו מעצר שנייה שלא בנוכחותו, או לפי צו מעצר כאמור בסעיף קטן (ג), יובא בפני שופט בתוך 24 שעות משעת מעצר, וההוראות סעיף קטן (ב) יחולו, בשינויים המחויבים.

(ה) תוקפו של צו מעצר שנייה על ידי בית משפט בנוכחות הנידון לא יעלה על 15 ימים משעת המעצר, ורשאי בית המשפט להחריר, ולהזoor ולהתיר את החזקה. במקרים לתקופות נוספות שלא ילו על 15 ימים, ובבלבד שתקופות המעצר הכלולות לפי סעיף קטן זה לא ילו על 30 ימים.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ה), נתקיימו נסיבות מיוחדות המונעות הגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשיין בית משפט, על פי בקשה באישור היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את המעצר גם מעבר לתקופה האמורה, ובבלבד שתקופות המעצר הכלולות לפי סעיף זה לא ילו על 60 ימים.

14ד. (א) הוגשה בקשה לbijtut העונש מאסר כאמור בסעיף 14ב, וראה בית המשפט שנתקיימו לבארה התנאים האמורים בסעיף 10 לחוק העונשין וכי הדבר דרוש להבטחת ביצוע העונש, רשיין הוא לצוות על מעצרו של הנידון; בית המשפט רשאי לעשות כן אף שלא בנוכחות הנידון.

(ב) ציווה בית המשפט על מעצרו של אדם לפי סעיף זה שלא בנוכחותו, יובא האדם בפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו.

(ג) תוקפו של צו מעצר, לפי סעיף זה יהיה עד מתן החלטה בבקשת היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 14ב, ובבלבד שתקופת המעצר הכלולת לפי סעיף זה ולפי סעיף 14ג לא תעלה על תשעה חודשים.

החלת דין

סמכות בית
המשפט

צו נשיאת
עונש מאסר
בישראל

חישוב תקופת
המאסר בישראל
וסדר נשיאת
המאסר

14ה. (א) הוראות סימן ר' לפרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעכרים) התשנ"ו-1996³, וסעיף 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴, יחולו, בשינויים המחויבים, על מעצר ועל שחזור בעורבה לפי חלק זה.

11ו. שופט של בית משפט שלום מוסמך לדון בבקשת מעצר לפי סעיף 14ג.

11ז. (א) ראה בית המשפט שנתקימו התנאים הקבועים בסעיף 10 לחוק העונשין, רשיי הוא להורות בצו (להלן – צו לנשיאת עונש מאסר בישראל), שהnidון ישא בישראל את המאסר שהוטל עליו בפסק החוז.

(ב) בית המשפט יקבע בצו לנשיאת עונש המאסר בישראל את כל

אליה:

(1) פרטים מוחים של פסק החוז, לרבות התאריך שבו ניתן והפרטים האישיים של הנידון;

(2) מהות העבירות שבנן הורשע הנידון;

(3) העונש שהוטל על הנידון בפסק החוז;

(4) תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל.

(ג) הוראות סעיף 11 יחולו על נשיאת מאסר לפי חלק זה, בשינויים המחויבים.

14ח. (א) בית המשפט יקבע את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל לפי אחד מלאה:

(1) אם הוטל על הנידון בפסק החוז מאסר שאינו חמור מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל, ינוכו מתקופת המאסר שנקבעה בפסק החוז שני אליה:

(א) תקופת המאסר שנשא הנידון מחוץ לישראל על פי פסק החוז ותקופת המעצר שבה היה נתון בשל מהוזץ לישראל, כאמור בסעיף 11 לחוק העונשין;

(ב) תקופת המעצר שבה היה הנידון נתון בישראל לפי חלק זה;

(2) אם הוטל על הנידון בפסק החוז עונש מאסר חמוץ מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני העונשין של ישראל, תהיה תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל, בגין התקופות האמורות בפסקה (1).

(ב) הוראות סעיף 10(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, על נשיאת מאסר לפי חלק זה.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338; התשנ"ג, עמ' 116.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

(ג) לעניין סעיף זה, "העונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל" – העונש המרבי שנקבע לעבירה בין במועד עשייתה ובין ביום החלטת בית המשפט לפי סעיף זה, לפי העונש הקל יותר.

141ט. (א) בית המשפט לא יורה על ביצוע בישראל של עונש שהוטל בפסק חוץ אם ראה כי:

(1) הנידון הוודר לדין בישראל על המעשה אשר בשלו מתחבש ביצוע העונש, והוא נמצא מכוא וכי או שההורשע ונשא את עונשו;

(2) העונש התיחסן לפי דיני ישראל;

(3) ביצוע העונש נוגד את תקנת העיבור בישראל.

(ב) לא יימנע בית המשפט מלחרות על ביצוע העונש בישראל בשל כך בלבד שלא עדמו לנידון מלאו הזכות הנחותן לנאים בישראל, ובכלל שהתיקים בעניינו הילך משפטי הוגן.

14י. בוטל מאסרו של הנידון, נחן הנידון בחנינה פרטית או כללית, או קוצרה תקופת מאסרו במדינה שבה ניתן פסק החוץ, IF פנה היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט בבקשת לתקן הכו לנשיאות עונש מאסר בישראל, ובית המשפט יתקן את הכו בהתאם לשינוי שחל בתקופת המאסר.

14ויא. (א) תעודה ציבורית שנעשתה מחוץ לישראל והוגשת בהילך לפיה חלק זה מותר להוכיחה בבית המשפט בכל אחר מלאה:

(1) אישור של נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל על מקורייתה, נכונות העתקתה או צילומה;

(2) אישור בהתאם לתקנות לביצוע אמנת האג (bijtול אימות מסמכי חוץ ציבוריים), התשל"ז-1971⁵, לפי סעיף 13 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998⁶;

(3) אישור או אימות לפי דרישות אמנה בדבר עזרה משפטית בין מדינות בעניינים פליליים או אמנה להסגרת אדים, או אמנה אחרת המתיחסת לנושאים אלה, ואשר מדינת ישראל עצמה לה.

(ב) לעניין סעיף זה, "תעודה ציבורית", "נציג דיפלומטי" ו"נציג קונסולרי" – כהגדרתם בפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁷.

14יב. (א) מי שפתחו נגורו הליכים לפי חלק זה, רשאי להגיש בקשה בכתב לבית המשפט לשאת את עונשו במדינה שבה ניתן פסק החוץ; העתק של בקשה כאמור יועבר לیועץ המשפטי לממשלה, שימסור הורעה על הבקשה לאותה מדינה.

bijtול המאסר
או הפחתתו

הוכחה תעודה
ציבורית שנעשתה
מחוץ לישראל

העברת נידון
למדינה שבה
הוטל העונש

⁵ ק"ת התשל"ז, עמי 1940.

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמי 356.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 14, עמי 312.

(ב) הוגשה בקשה כאמור, רשיי בית המשפט, לאחר שראתה שנעשו סידורים לשם העברת האסיר למדינה שבה הוטל העונש, לצוות על העברתו של המבקש, אלא אם כן מתקיימים נגדו בישראל הליכי חקירה, או שתליו וועוד נגדו בישראל הילך פלילי, או שהאדם נשא גם עונש מאסר שהוטל בישראל.

(ג) בטרם יחולט בית המשפט בבקשתו לפי סעיף קטן (א) ניתן הזדמנותו ליעץ המשפטי לממשלה, או לבא כוחו, לטען או טענותיו.

(ד) בצו להעברת אסיר לפי סעיף זה יפרט בית המשפט את תקופת המאסר שהאסיר נשא בישראל, לרבות תקופת המעצר שבה הוא היה עצור, אם הייתה תקופה כאמור.

(ה) העברת אדם לפי סעיף זה תיעשה כשהוא נתון במשומות.

(ו) הוראות סעיף 5 יחולו על העברת אדם לפי סעיף זה.

שלמה בן עמי
השר לביטחון הפנים

יוסף בילין
שר המשפטים

אהוד ברק
ראש הממשלה

아버ם בורג
יוושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה